

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

uxorem ejus esse, statim ille de nocte resurgens fecit, quæ Deus eum jussit, Gen. 20. v. 3.

Idem nos quoque faciamus. Non tardes converti ad Dominum, & ne differas de die in diem: subito enim veniet ira illius, & in tempore vindictæ disperdet te, Sir. 5. v. 8.

Hoc qui insuper habet, & in peccatis

suis præfractè pergit, videat ne à morte subitanea præreptus, in æternum exitium præcipitetur, ubi nulla amplius gratia speranda est: sed damnati sicut oves in inferno positi sunt, mors depascit eos, Psal. 49. vers. 15. ex inferno enim nulla redemptio.

Avertat hoc Clementissimus Pater, per & propter Christum, Amen!

IN DIE FESTO B. THOMÆ APOSTOLI.

Evangelium Joh. 20. v. 24 -- 29.

EXORDIUM.

CUm Jacobo Patriarchæ, filii ejus lætum illud nunciium afferrent, quod filius Josephus adhuc in vivis esset, dimisit id cor ejus, quia non credebat eis, licet omnem ordinem rei referrent, donec videbat plaustrum, quæ miserat Josephus. Tùm revixit Spiritus ejus, & ait: Sufficit mihi, si adhuc filius meus vivit: vadam & videbo illum, antequam moriar, Genes. 45. v. 26. & seqq.

Josephus *typus Christi* fuit.

Sicut enim fratres ejus infidi in Egyptum eum venderunt, ubi multa perpeffus est, dum eum Deus exaltavit, & Pro-Regem Egypti fecit: Ita & Judæi Christum tractarunt, qui tamen fratres ejus quoad carnem erant, salus enim è Judæis oriunda erat, Joh. 4. v. 23. sed Deus eum tandem exaltavit & constituit ad dexteram suam in cælestibus, super omnem principatum, & potestatem & virtutem &c. Eph. 1. v. 21. seqq.

Jacobus fidem suspendebant, auditò, Josephum adhuc vivere: semper enim in opinione eà erat, à bestia discriptum eum esse, ut filii ejus degeneres ipsi persuaserant: Ita & Apostoli resurrectionem Christi credere non poterant, quia spectaverant, quàm crudeliter à Judæis tractatus esset: sed videbantur illis novella hæc, *ὡσεὶ ἄνθρωπος*, Luc. 24. v. 11. dum Christus ipse manifestaret se illis, ut eum oculis suis cernerent, auribus audirent, manibus tangerent, sicut in specie Thomas adeo incredulitati immeritus erat, ut diceret: Nisi videro in manibus ejus vestigium clavorum, & mittam digitum meum in locum clavorum, & mittam manum meam in latus ejus, non credam. Ubi verò Servator in gratiam ejus altera vice apparebat, & desiderio ejus satisfacerebat, ignorabat, quid præ gaudio diceret, inquiens: Dominus meus, & Deus meus! q. d. Quod si Dominus adeo omnipotens es, ut crucifixioni & mor-

& morti te permittas, & tamen propria virtute ex mortuis resurgas: Dominus & Deus meus eris, tibi confidam, quoad vixero.

Nos Instituti nostri memores videbimus

I. Triplicem Querelam.

II. Triplicem Medelam.

III. Triplicem Cautelam.

J.J.

Exegesis.

CUm Core, Dathan & Abiron adversus Mosen & Aaron seditionem moventes, propterea à terra vivi absorpti essent: Eleasar filius Aaron, iussu Dei thuribula eorum tollebat, in laminas ea producebat, affigens altari, ut commonerentur filii Israel, ne in posterum simile quid auderent, Num. 16. v. 38.

Ita in Ecclesia anniversariè prædicatur de incredulitate Thomæ, ut securitatem fugiamus, quæ prona via est, ad incredulitatem & damnationem. Hinc rectè Bernhardus: Plus nobis prodest Thomæ dubitatio, quam aliorum fides. Quando enim percipimus, quod tantus Apostolus adeo lapsus est, facile cogitare nos possumus: si id factum in ligno viridi, quid fiet in arido? Luc. 23. v. 32.

Querela respicit

I. Congregationis neglectum, de quo Evangelista: Thomas autem unus ex duodecim, non erat cum eis, quando venit Jesus. Quod si cum illis fuisset, & concioni Christi interfuisset, de resurrectione Christi quoque tantum didicisset, quantum reliqui Apostoli, nec adeo profunde credu-

litati immeritus fuisset. Fides enim ex auditu est; quomodo autem audient sine prædicante? Rom. 10. v. 17.

Nos periculo ejus cautius mercari discamus, non desidentes collectionem nostram, Hebr. 10. v. 25. sed alloquentes nos mutuo dicamus: Venite, & ascendamus ad montem Domini, Esa. 2. v. 3. ibi enim audimus verbum, dulcius super mel & favum, & desiderabilius super aurum, & super aurum obrizum, Psal. 19. v. 11. verbum, quod potest salvare animas nostras, Jacob. 1. v. 21. & facientium illud laudatio manet in seculum seculi, Psal. 111. v. ult.

Sed hodiè parum id observatur, plurimi terrenis dediti sunt, cum Poeta dicentes:

O cives cives, quærenda pecunia primum,

Virtus post nummos!

Contra quam Servator mandat: Querite primum Regnum Dei, & justitiam ejus, Matth. 6. v. 33. ideoque non mirum est, Deum in maledictione immissa omnia disperdere, juxta illud: Semina stis multum, & intulistis parum, Hag. 1. v. 5. 6.

Qui verò animæ curam habens, in æde Domini sedulo comparebit, benedictionem reportabit, juxta illud, Exod. 20. v. 24.

II. Rationis indultum, quem in Thomâ conspicimus, qui propterea visioni & tactui intendit, fidem inde hausturus, quod tamen proprietati fidei è diametro repugnat, quæ sperandarum substantia rerum, argumentum non apparentium, Hebr. 11. v. 1.

O quot fratres hic Thomas reliquit, qui